

Šťastie

Každý svoje šťastie má,
nikomu ho nepredá.
Aj keď ho máme len trošičku,
no predsa si ho nesieme v uzličku.
Chceme s nim kročiť na každé, iné zeme,
aby sme mohli byť v duchu s nim,
aby bolo s nami vždy, to naozaj chceme.
To šťastie si vypestovať musíme.
Tam mu kúpime kytičku,
pozveme ho na kavičku,
kúpime mu vždy hocičo,
aby od nás nikdy neodišlo.
"Šťastie, si veľmi zriedkavé,
no každý Ťa máva rád!"
Nikomu na svete ho nezavídime,
každý sa chce s nim radovať.
Nakoniec chytíme jeho ručičku
a privedieme mu peknú družičku.

Ľapajová I. 7.B, Tomajková G. 7.A

Správa

Dňa 17.5.1995 namiesto vyučovania navštívili žiaci 1. až 4. ročníka divadelné predstavenie V Rozprávke, ktoré predviedli herci z Bratislavy. My sme sa o tejto udalosti dovedeli z pera žiačky 4. ročníka Marianky Sprlákovéj:

Všetci sme sa na divadlo veľmi tešili. prišiel po nás autobus a ten nás odviezol do Vitanovej. Spolu s množstvom ďalších divákov sme sa ocitli v gulatej krajine, kde vládla gulatá kráľovna. A potom sa objavil kockatý kráľ. My sme ich zoznámili, a bola svadba! Nakoniec nás oni naučili pesničku.

Najkrajšia však ako zo zlata,
to je vaša jasnosť gulatá.

Tú sme si spievali aj v autobuse cestou domov.

BREZA

Zoľali nám brezu, mravce po nej ležú. Trčia z nej len rebrá, vyzerá s' ňa zebra.	To ju zoľal jeden stolár, práve v sade kvitli dyne. Z brezy vytesal skrine, každý prácu obdivoval. Mária Michniaková 4. roč.
---	--

ZBIERAM, ZBIERAS, ZBIERAME

Júlia Randiaková 8.B - obaly zo sladkosti.
Andrea Hutlasová 5.A - rôzne pohľadnice.
Beata Hrubizmová 5.A - obaly zo sladkosti.
Janka Paľová 5.A - obrázky Beverly Hills.
Oľga Hubjaková 5.A - nálepky - Leví Kráľ.
Pavol Šuvada 5.A - plechovky z nápojov.
Marcel Havrila 5.B - známky.
Miroslava Harmatová 6.A - škatuľky z cigariet.
Danka Oklapková 6.B - pohľadnice a plagáty.
Michal Šlosár 6.B - plagáty kultunistov.
Danka Šuvadová 6.B - rôzne nálepky.
Katka Harmatová 7.A - obaly z čokolád.
Eva Trojanová 8.B - nálepky - Leví Kráľ.
Michal Paľov 8.B - hokejové puky.
Martina Gembalová 8.A - fotografie kvetov.
Zdenka Kukucová 6.A - škatuľky z cigariet.
Lucia Poláčeková 8.B - svadobné oznámenia a cestovné lístky.
Daniela Chmeňová 8.A - fotografie známych osobností.
Daniel Krátky, Miroslav Šustek, Pavol Šikyňa 8.B a Vlado Cyrul' 5.A - plechovky z nápojov.

Ak máš niektoré z uvedených predmetov a nepotrebuješ ich, ponúkni ich svojim spolužiakom. Určite sa potešia.

Inzeráty

- Kúpim lano so slučkou.
Zn. Prid'ete mi podkopnúť stolček.
- Kúpim škatuľu.
Zn. Nemám kde bývať.
- Lacno trhám zuby.
Zn. Prineste si kliešte.
- Predám výborné hnojivo.
Zn. Len z vlastnej produkcie.
- Vymením ohryzené kosti za plechovku čerstvej krvi.
Zn. Upir.
- Predám umelý chrup.
Zn. Chudobný hrobár.
Livia Havrilová 8.A

Za výber, úpravu a usporiadanie príspevkov je zodpovedná redakčná rada v zložení: Ivana Ľapajová, Monika Sivoňová, Livia Havrilová pod vedením p. učiteľky Anny Gejdošovej. Sadzba p. uč. Miroslav Jurčí

Základná škola
v Hladovke

Rekapitulácia
školského roka

Naše očko

Školské noviny * Ročník 1 * Číslo 2 * Vyšlo 2.6.1995

V slovenskej drevenici

Drevený plôtik, kamenný chodník, trávnatý dvor, studňa s dreveným zrubom. Drevo. Základná surovina. Koľko stromov muselo uhynúť len kvôli tomu, aby sa mohol tento maličký domček postaviť.

Otvárame dvere a nachádzame sa v predsieni tzv. pitvore. Dva vchody do izieb a špajze. Najčítanejšia zo všetkých. Niekoľko poličiek. Zaváraninové poháre. Dávali sa do nich brusnice i čučoriedky. Keďže neboli vička, balili sa do celofánu. Povešaná slanina, klobásky, jaternica a iné domáce pochúťky. Vzorne umytá nádoba na maslo - kielnička.

Stláčame ďalšiu kľučku. Nachádzame sa vo veľkej kuchyni. Stôl, stoličky, lavičky a dve až tri postele, na ktorých spávala veľmi početná rodina. Pec s pripeckom. V rohu šaflik, v ktorom sa kúpalo a umýval riad. Vedľa lavór na umývanie. Niekde kredenc a podstavce na hrnce. Všetko je z dreva, dokonca aj lyžice.

Poláčeková Janka 6.B. 1995

Šmiláčkové oznámenie

Ó, plačte všetci žiaci,
deň i noc sa v slzách topte,
bo opúšťajú vás drahí
šmáci,
v gumených bôloch
po škole chodte!!!

Dňa 30. júna nás naučoly
opustia naši milovaní šmáci,
zostupení v dvoch triedach,
večne týraní p. uč. Mozesom
a p. uč. Gejdošovou.
Ó, plačte a truchľlite!

Milí čitatelia,
vkladáme vám do rúk
2. číslo nášho časopisu.
Zostavili sme ho z naj-
lepších prác žiakov tohto
školského roka, ale
i nových príspevkov,
ktoré vznikli špeciálne
pre vás.

Dúfame, že si všetko-
všetulinko dôkladne
prečítate, ale najmä, že aj
vy NIEČO VYMYSLÍTE A NAPIŠETE nám.
Už teraz sa tešíme na vašu
tvorivú prácu!
Držíme vám palce.

Slovensko

Tam, pod tatranskými štítmí,
v tej prestretej doline,
kde hrdý pán pred každým sa pýša,
skvie sa Slovensko v svojej nádhere.
Slovensko, Slovensko,
kdeže sa tu vzalo,
veď za čias uhorských neexistovalo,
viak začalo jestvovať vďaka
predkom našim,
odtedy sa stalo Slovensko ešte
krajším.

Vypínajúce sa lesy,
stoja hrdé jak by sviece,
i my stojíme jak tie lesy,
v srdci máme oslavu zeme.

Ten náš Dunaj, pýcha naša,
ktorý si vždycky otíme,
preto my verní Slováci,
na to stále myslíme.

Slovensko, to malá krajina,
lež plná pôvabu a nádhery,
však každý rád na ňu spomína,
bo vždycky tu nájde svoje domovy.

Vierka Šimaľová 8.B.

ANKETA

Naším prvákom a ôsmakom položili pani učiteľky rovnakú otázku:

Prečo si vážiš svoju mamku a v čom by si sa jej chcela podobať?

Prečo si vážiš svojho otca a chcel by si sa mu podobať?

A tu sú ich odpovede:

1. ročník, všetci 6. rokov

Zuzana: Mamičke sa chcem podobať varením, upratovaním. Mám ju rada, lebo je dobrá a spravodlivá. Aj ona ma má rada. Keď spadnem, poľúka mi kolienko.

Veronika: Mamičku mám rada, chcem byť ako ona, lebo je krásna. Som mamičkina holubička.

Michal: Mój otec je železničiar, a preto aj ja chcem byť železničiar. Mám dobrého otca. Dobrý je pre celú rodinu.

Lucia: Moja maminka je pracovitá, láskavá a veľmi, veľmi dobrá. Keď príde domov, vždy mi niečo prinesie. Vie variť aj piecť. Aj keď spadnem, tak ma pohladí. Mamina je niekedy zlá - keď ju nahneváme.

Katka: Ja mám rada svoju mamičku, pretože je dobrá. Upekla mi aj koláč. Aj ja chcem byť taká veľká ako je ona.

Lucia B.: Ja svoju mamičku mám rada preto, lebo sa ku mne pritulí. Chcem byť ako ona.

Tomáš: Chcem byť ako môj ocko. Mój milý ocko má milé oči.

Mária: Ja si myslím, že moja mamička je najlepšia na celom svete. Inú by som nechcela. Chcela by som sa na ňu podobať prácou.

8. ročník, všetci 14. rokov

Lucia: Vážim si jej lásku. Aj keď urobím nejakú hlúposť, vždy mi odpustí. Hoci mi to bude vyčítať, že na to dlho nezabudnem, ale to je dobre, lebo ma naučí dávať si pozor na chyby.

Martina: Moja mamina je super. Je veľmi šikovná, vynaliezavá, pracovitá a občas bombovo tára. Vážim si ju. Raz by som chcela byť skoro taká. So zdôverovaním je to už horšie, pretože stratila matku vo veku 8 rokov a tiež sa nemala komu zdôveriť. No mne to ani moc nevadí, lebo sa zdôverujem sestre a sestra mne.

Peter: Otec je ku mne dobrý. Chcel by som sa mu podobať preto, lebo nechodí po krčmách a nepije.

Janka: U svojej mamy nenachádzam vzor. Niežeby bola zlá, ale nevie ma pochopiť, nevie sa prispôbiť môjmu veku. Chcem si vytvoriť vlastný svet a nedám sa v ňom nikým ovplyvňovať.

Patrik: Otca si vážim najmä preto, že si vie poradiť asi so všetkými problémami. A podobať by som sa mu chcel v jeho trepezlivosti. Lebo nemá to so mnou vždy ľahké.

Livia: Moja mama - naj... ruky i hlava. Šije, háčkuje, pletie, vyšiva, super varí, pečie, miluje kvety. Nikdy nevynechá zber malin, trniek, čučoriedok, brusnic. Rada sa so mnou dôverne porozpráva, nemáme žiadne tajnosti. Pozná srandu, počúva modernú hudbu. Moja mamka je ten naj... človek na svete. Byť takou - to je môj sen!

Julka: Chcela by som sa svojej mame podobať vo všeličom, ale najviac asi v tom, ako si dokáže s mojím otcom porozumieť.

Janka: Mám ju rada, ale nechcela by som sa jej podobať s nadbytočnými kilami.

Monika: Chcela by som sa na ňu podobať dobrotou. Iným nie. Nechce ma nikde púšťať, a to ja by som svojim deťom nemohla robiť.

Vieš, ako vzniklo slovo ...

V ôsmom ročníku sa zoznámite so slovom ETYMOLOGIA. Zo slovníka cudzích slov sa dozviete, že je to "veda o pôvode slov". S niektorými slovami sme sa pohrali na hodinách slohu aj my.

Priezviská

Hrubiznová: trpaslíci robili koláče. Zrazu pribehol jeden a skrikol: "Hrubý! Znova!"

Ťapaj: zajačik si hundral: "Lapaj, Lapaj, Lapaj ..." Potkol sa o ťapkatý konár a vzniklo - Ťapaj.

Bugajová Katka, Greštiaková Monika 8.B

Stasová: vo vitanovskej hore sa ako na jedinom mieste strednej Európy usídlila za čias kráľa Matiaša stará sova = v skratke sta.sova.

Šustáková Katka, Šimařová Vierka 8.B

Gazdiková: žil raz gazda, ktorý sa oženil s nikým iným len s gazdinou, a tak vznikli gazdikovci. Tým sa narodilo dievča - gazdiča, Gazdiková.

Chmeňová: v jednej rodine sa veľmi popíjalo pivo, a keďže si ho nestačili kupovať, začali pestovať chmeľ, z ktorého sa pivo vyrába. Takito nachmelení si ľahko zmylili hlásku Ľ na ň. A bola Chmeňová.

Bušová: bolo raz dievča, ktoré do všetkého búchalo a trieskalo. Až jej od toho balúšenia začalo búšiť srdce. Preto je teraz Bušová.

Kubicová: tá každému meria zem kubickými metrami. A možno aj váži dajaký ten 1 m³.

Hrubizna Marián, PaPa Štefan 8.A

Chemické prvky

Vodík: - sa spracúva ťažkými chemickými dejmi na vodku, ktorou sa naši otcovia posilňujú.

Sodík: - vzniká zo sódy. Keď sa uzavrie atm. fľaša s vodou, začnú unikať bublinky a každá 43. je sodík. Preto chemici vo svojich pokusoch musia dávať sakramentsky pozor, aby nechytli nejakú tú inú bublinku.

Uhlík: - kedysi dávno, keď ho baníci kopali ručne, šlo to len veľmi ťažko a bolo ho málo, tak vykopanú odrobinku nazývali jemnučko uhlík. Teraz máme zdroje a máme ho dosť a preto je to chlappska robota - preto sa volá riadne, chlappsky: uhlie.

Böžeková Martina, Randiaková Julka 8.A

Kvety

Prvosienka: vybrala sa raz stará bylinkárka predávať semenka do mesta. Idúc popri lesíku, vypadlo jej ich niekoľko z vrecúška. Lenilo sa jej pozbierať, nuž pokračovala v ceste. Na tom mieste vyrástli kvietky, a pretože sa prvé nasiali, pomenovala ich prvosenky.

Nezábudky: Romejko a Julinka, milujúci sa nadovšetko. Pri svite mesiaca Romejko prisahal, že svoju lásku nikdy, nikdy neopustí. No prišla vojnička a on odcválal. Na mieste, kde sa s ním rozlúčila, Julinkine modré očka každý deň ronili krištáľové slzičky. A na tom mieste, dobre polievanom, vyrástli kvietky nezábudky.

Hrubiznová Táňa, Lucia Poláčeková 8.B

City

Radosť: Rast'o mal papagája, ktorý stále opakoval: rád, rád, rád, až mu jeho priateľka povedala dosť a vynikla radosť.

Havřílová Livia, Chmeňová Danka, Ťapajová Ivana, 8.A

Lesy, hory slovenské.

Lesy, hory slovenské,
potešenie moje.
Vy chodničky rezkú,
len z vás čerpám zdroje.

Tatry moje vysoké,
radí my vás máme.
Bielym snehom pokryté,
všetko len vám dáme.

Ťapajová, Kuřková, Tomajková 6.A

M o j a a b e c e d a

- A - Atmosféra** - Vzdych, do ktorého ľudia vypúšťajú škodlivé látky. Je to jedna zo základných podmienok života na Zemi. Ďakujem ti, atmosféro, že existuješ. Lutujem úbožiacov, ktorí ničia teba i seba.
- B - Botanika** - Náuka o rastlinách. Možno všetko vidím príliš čierne, možno je to tak. Tridsiata generácia mojich potomkov už rastliny poznať nebude.
- C - Citrusové plody** - Rastú v teplých oblastiach. Ľudia ich postrekujú už len preto, aby vydržali dlhú cestu z juhu na sever.
- D - Dym** - Všade vo svete sa k nebu týčia komíny chriiace dym. Štipľavé, zapáchajúce, čierne.
- E - Ekológia** - Veda zaoberajúca sa ochranou životného prostredia. Podporujem ekologickú myšlienku. Chcem pomôcť všetkým.
- F - Freóny** - Škodlivé látky. Spreje, ktoré ich obsahujú nadbytok by mohli mať označenie lebky so skříženými kosťami.
- L - Litosferické dosky** - Pretvárajú reliéf zeme. Som rada, že môžem behať.
- P - Prostredie** - Človek v ňom rastie, žije, vyvíja sa... Príroda sa nám za to odplati. Rada sa prechádzam vo voľnej prírode. No keď vidím tú špinu, plechovky, prázdne konzervy, fliaše z olejov a rôzne iné znečistenie, je mi nanič.
- S - Stromy** - Sú potrebné pre život človeka. To nie je fér, aby každú minútu zmizla veľká časť mnohých pralesov.
- U - Ultrafialové lúče** - Sú škodlivé, zapríčiňujú mnohé choroby, najmä rakovinu kože. Prechádzajú cez ozónovú dieru, ktorú ľudia čoraz väčšími zväčšujú. Zase si ich zapríčiňujeme len my ľudia. Už ani okuliare s UVe filtrom, či krém nám nepomôžu. Niektorí ľudia o to nebudajú a doplatia na to.
- Z - Zem** - Jedna z deviatich planét v slnečnej sústave. Ničíme si ju. Chceme žiť v blahobyte. Rôzne motorové oleje, cigarety, autá. O niekoľko 10 - ročí to už nebude planéta, ale kikulík, ktorý ledva lieta v mohutnom vesmíre.

Jana Poláčková, VI.B

OSEMŠMEROVKA V osemšmerovke vyhľadajte slová a doplňte ich do nasledujúcich viet. Slová v osemšmerovke sú zapísané v nominatíve jednotného, alebo množného čísla

- Všetko okolo nás, čo nás obklopuje je ...
- Tepló získavame hlavne zo ...
- Medzi nevyhnutné zložky života patrí vzduch, teplo, svetlo, ... a ...
- Jablon a hruška sú ovocné ...
- Často zabíjame rôzne ... pre ich krásnu kožu.
- Orol, sokol a jastrab sú najznámejšie dravé ...
- Našími krásami sú tatarské národné ...
- Vrstva, ktorá nás chráni pred smrtonosným žiarením, sa nazýva ...
- ... pokrýva povrch živočíchov

Viera Šimařová, 8.B

P	S	P	A	R	K	C	H	V
Ó	R	R	A	N	Ň	Y	O	
D	S	Í	M	Ó	E	K	D	
A	Ľ	P	R	Z	R	Á	A	
Í	R	Y	M	O	R	T	S	
S	L	N	K	O	D	A	O	
D	Z	V	I	E	R	A	U	

Tak čo? Páčia sa Vám práce vašich spolužiakov? Zoberte pero a skúste niečo napísať aj vy. Uvidíte, že to pôjde. Držíme vám palce.

Zachráňme Zem -

na nasledujúcich štyroch stranách nášho časopisu sa nachádzajú príspevky našich žiakov ku **Dňu Zeme**, s ktorými sa predstavili na obvodnej súťaži v Trstenej. So svojou prácou sa **Lucia Poláčková z VIII.B** (Úvaha: **Hory, lesy, dobre vám je?**) umiestnila na prvom mieste a **Martinka Šprláková zo 6.A** (**Báseň: Zem plače.**) na druhom mieste. Obidve práce postúpili aj do okresného kola v Dolnom Kubíne a ocenené a odmenené vecnými cenami.

Obidvom žiačkam k dosiahnutým úspechom srdečne blahoželáme.

Storočnica stromu - kalendárium

- 1900** - som malinké semienko, ktoré nedočkavo pije dažďové kvapky. Chcem vyrásť do ozrutnej výšky! Potom sa nebudem báť tej čierňavy vôkol mňa. Je plná hmýriacich sa organizmov. Aha, podzemná električka - dažďovka!
- 1910** - Ako len pomaly rastiem! A tak sa snažím... Nevládzem odolávať jesenným šialencom ani zimnej perine. Keby už bola jar!
- 1920** - Skamarátil som sa s lieskou Jasnou a dubom Hugom. Život je krásny, keď máte niekoho blízkeho. Hrávame spolu hádzanú i basketbal. A niekedy večer, keď je veľmi ticho, sa držíme za ruky...
- 1930** - Splňa sa môj sen. Som už najvyšší v okolí. A najmocnejší, hoci niekedy keď sa pochytilme s Hugom, mám čo robiť.
- 1940** - Ra - ta - ta - ta! Buch! Báč! Výstrely. Dupoty. Nárek. Vojna trvá už takmer rok. Vôkol je hrozná spúšť. V kmeni mám podnájomníkov - ryšavá rodinka veveričiek. Pod konármi sa túlia drobní štebotavci. Už dávno ale neštebotali.
- 1950** - Konečne pokoj, kľud, pohoda. Akú mám bielu perinu! Vpravo odo mňa stojí čudo s hrncom na hlave a metlou v ruke. Včera tu boli deti a veľa sme sa nasmiali. Som šťastný, lebo som zdravý a mám veľa priateľov.
- 1960** - Pri nízkom tlaku sa mi, najmä zána, ťažšie dýcha. Z vrcholca dovidím na kadere hustých vlasov novej továrne. Hm, vraj je veľmi dôležitá. A prosperujúca.
- 1970** - Asi stamem. Dýcham zle. A k tomu som len o vlások unikal smrti. Blesk rozčesol oblohu tak nečakane, že som ani nestihol skloniť hlavu. Trochu mi ohorel vrchol.
- 1980** - Jedného letného rána sa ku mne blížil človek so sekerou. Vycítil som jeho úmysel. Prosim o milosť. Je vystýšaná. Odchádza, ale odteraz sa budem báť nových návštevníkov.
- 1990** - Trpím, trápiam sa, ale ešte žijem. Srdce mi krváca. Vyzieram odpudzujúco. Mám nedučné ihličie a doráňanú kožu. Priatelia ma už opustili. Okolo mňa je smetisko. Ľudia, pomôžte!

Zem plače

Ozónová diera pozerá z neba, že na Zemi poriadok urobiť treba.

Načo vône, farby, laky, sťažujú sa oblaky i vtáky.

Kričia hlavne na ženy: -Netreba vám parfémny!

A my vieme, že aj muži majú radi voňu ruží.

Všetci sme si na vine, nemyslíme na iné.

Neporiadok nám Zem ničí, nečut', jak od bólu kričí.

Preto, ľudia, neváhajme do práce sa rýchlo daťme.

K tomu veľa netreba, začni každý od seba!

Šprláková Martinka, 6.A

- 2000** - Je Deň Zeme - deň prírody, slnka, víťazstva rozumu. Ale ja už zomieram. M. Božeková, I. Ťapajová, L. Havrilová, M. Sivoňová, 8.A

Môj recept

Zasadíme semiačka fazule. Zalejeme 10l vody s prímiesou Arielu, Colonu a Vizíru - na veľkosť 3 x 2 m. Kvalitnú humusovú pôdu pripravíme z dobre vykvasenej zdochnutej mačky, voňaveho intim spreju Impulz a 4l motorovej nafty. Semiačka ňou prikryjeme a potom už čakáme, čo z toho vyrastie.

Na jeseň plody zozbierame a pripravíme si z nich výbornú fazuľovú polievku z voňou fabrického komína, alebo ich usušíme - chutia ako pokazený Čierny princ. Dobrú chuť vám praje

Lenka Kul'kovská 6.B

Hory, lesy, dobre vám je?

Úvaha

Stromy a kry, rastlinstvo, živočíšstvo. Naše bohatstvo. Dar od Matky prírody. Staráme sa o ne: po víchrici, po kalamiťach, po boji so škodcami i počas neho, udržujeme zverinu, aby sa nepremnožila... Ale i ničíme, rúbeme, tme a zmeňujeme drevnaté srdce Slovenska. Prečo? Vari nás zabija? Skôr naopak, my ľudia - koruna tvorstva, my - páni nad faunou a florou, my zabraňujeme lesu, aby prekrvil naše pľúca, aby sme žili. On vždy otvára zelenú náruč a pozýva nás stráviť stotinku večnosti v príjemnom prostredí. V jeho útrobach sa každý mení. I ten najunáhlejší, najnevšímavejší človek zohne chrbát pred liečivou bylinkou, vychutnáva sladkasté maliny, čučoriedky, drobučké jahôdky, aj hubovú praženicu. Ako vidieť, ponuka hôr je lákavá.

Miliónom z nás navrátil zlomené zdravie, sebadôveru, odhodlanosť, utišil bolesť, žiaľ, zármutok. Avšak nepočujeme jeho bolesť a plač. Zatvárame oči, odvraciamy hlavu. Nábytku, na ktorom pracovali špičkoví dizajnéri, dávame prednosť pred jedinečnou mozaikou dreva. Dokedy budeme vôkol seba zhromažďovať hmotné veci? Spoznáme niekedy aj duchovnú krásu? Sú naším snom budovy z ľahkých kozmických materiálov a železobetónu?

Nechávame starosti na pionierikov, "zelených". Skúšajú podobrotky, slovom. Skúšajú i násilím. Bezúspešne. Až príliš dôverujeme sami sebe. Vyberáme si správnu cestu. Neobanujeme? Zatiaľ sme, existujeme. Rodíme sa, zomierame. Zabijame. Seba, Zem. Dychtíme po pomste. Škoda, že aj iní nemôžu "konat".

Lucia Poláčková, VIII B

Len nie smeti

Rozprávka

Kde bolo tam bolo, za siedmimi galaxiami žila stará Jaga Max 4193 so svojim kocúrom Izidorom. Jej zábavou bolo škodiť prostrediu a zveri.

Jedného dňa Max 4193 hovorí kocúrovi: "Hej, ty prašivec, zdvihni ten svoj tučný zadok, pohni na naštartovať stíhačku a vysyp do nej 240 ton chemikálií!" Večer nasadla do stíhačky s kocúrom a rýchlosťou svetla sa vydala na odľahlú cestu na planétu Zem. Došla tam za 4131 rokov. No beda, na ulici v San Franciscu hľadkovalo superspeciálne auto proti smetiam. "To je najhoršie, čo sa mi mohlo stať", povedala Max 4193 svojmu kocúrovi. Nemohla nič robiť, musela sa vrátiť domov. Keď načerpala sily, premyslela si lepší plán. Znova sa vrátila, ale smola! V uliciach San Franciscu nebolo jedno auto, ale dve. Neostávalo nič iné, iba sa znova vrátiť domov. Doma však dlho nevydržala. Vydala sa zas na dlhú cestu. V San Franciscu baba Jaga vykrikla: "Hurá, máme šťastie, posledné auto práve odišlo." Keď sa presvedčila, že jej nič nehrozí, vysypala na ulicu smeti. No nečakane došlo aj palivo v stíhačke. Musela vyjsť na ulicu. "Aú, dofrasa, kto položil tú plechovicu sem? Nemôžem z nej vybrať nohu a tečie mi krv!" Vtom vyšiel z obchodu smetiár. "Čo sa vám stalo, pani?", opýtal sa slušne. "Veď vidíte, čo ako chcem nohu vytiahnuť, nejde to. Prosím, pomôžte mi," prosila baba Jaga. "No", zamyslel sa smetiár. "Čo keby ste to tu trochu upratali? Ak nie, premňa-zamňa, trčte tu aj do konca sveta". "Tak dobre", prisvedčila Jaga. Pomocou jedného kúzla urobila, že všetky smeti na zemi zmizli. "Hm, nie je to zlá robota", povedala. Napokon jej smetiár pomohol dostať sa von. A na svojej planéte založila čistiarSKU skupinu - Pomáhaj, ktorá hneď upratala všade, kde sa objavila čo len jedna smet'.
Marián Hutlas, Karol Šikyňa, 6.A

Ako včely potrestali dvoch vagabundov

Rozprávka

Raz ráno prišli na lúku Kazimír a Kleofáš, aby si urobili piknik. Okolo nich preletela včielka Maja. Chcela sa okúpať v rannej rose, ale tí dvaja jej prisadli kúpeľňu. "Človek sa tu ani okúpať nemôže!" zašomre Maja a chcela odletieť, keď ju čosi uderilo. Až sa prebrala, počula smiech: "Máš dobrú mušku, Kazik." Pobúrená Maja odletela do úľa po vedierka, aby do nich na lúke nazbierala peľ. Príde tam a čo nevidí? Kleofáš a Kazimír trhajú kvety a hádžu ich do ohňa. "Čo je veľa, to je veľa!" pomyslí si Maja a odletí do úľa za kráľovnou. "Pani moja, na lúke sú dvaja vagabundi a trhajú kvetiny!" žaluje Maja. "Čo?" zareve kráľovná. "Ako si to mohla dopustiť? Choď povedať môjmu manželovi, aby dal zostaviť armádu a odohnal ich!" O chvíľu z úľa vyleteli dva oddiely včelej armády. Zo začiatku sa obidvaja bránili, ale keď videli, že proti presile nezmôžu nič, začali utekať.

No aj tak si museli ešte týždeň vyberať žihadlá. No už nikdy nerobili pliahu v lese.

Peter Karas, 6.B

SPRAY RIA DEO

Rozhodlo sa Ria deo, že si kúpi rádio.

Po čase sa pokazilo, do koša ho vyhodilo.

Ten kôš prišiel na smetisko, známe miestne plastovisko.

Rok, dva prešli ako voda, na smetisku ležia oba.

A matka Zem horko vzdychá: - Hlávku moju freón pichá!

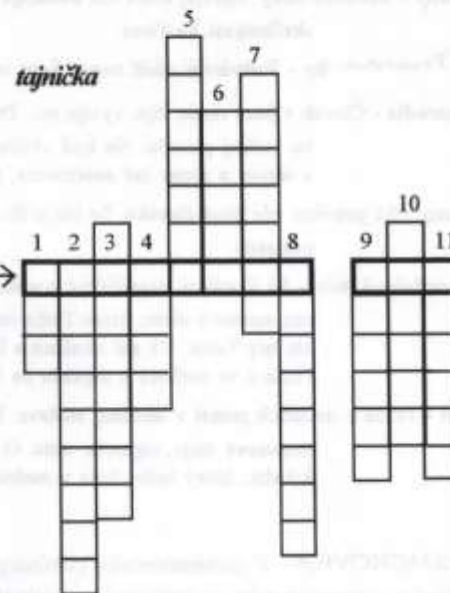
Tu zas traktor letí k vode - vysypáva smeti nové.

Smutne vzdychá potôčik: - Ech, už je tomu rôčik,

čo tu rybky neplávajú, hore bruchom vylihujú!

A to všetko naša vina, všade vôkol samá špina.

Bušová Mirka,
Škvareková Danka,
Šikyňová Julka, 6.A

1. Naša planéta
2. Plynný obal Zeme
3. Ľudia, ktorí chránia prírodu
4. Základná surovina na výrobu pohonných látok
5. Diera v ozónovej vrstve
6. Jedno z ročných období
7. 22. apríl je ... (aký je deň?)
8. Životné prostredie
9. Farba trávy
10. Nástroj na rúbanie dreva
11. Nočné nebeské teleso

Jana Draholová 8.B